

med i Afgjørelsen af saadanne Spørgsmaal. Det er et Exempel, der kunde tjene til behagelig Efterfølgelse for hans Embedsfulde, den høitagtede Kirke- og Underviisningsminister; der er visse Sager, som vi vuslede afgjorte i en anden Retning og ordnede anderledes, end de nu ere, og som vi ikke ret vel kunne komme til, med mindre vi fik den høitærede Kirke- og Underviisningsminister til at følge den høitærede Indenrigsminister. Jeg mener derfor, at vi maade sige enhver Minister Tak, som paa den Maade kommer aabent og ærligt til os, og jeg maa derfor paa det Bestemteste modsigte den ærede Rigsdagsmand for Odense Amts Bde Valgkreds (Fallefen) og vil have flaaet fast, at det er den Veie, som af et virkelig frisindet og folkeligtsindt Ministerium bør følges, og disse Egenstaber tillægger jeg i udmærket Grad den høitærede Indenrigsminister i Modsætning til den anden Minister, hvis mindre rigtige Fremgangsmaade i denne Retning jeg her har betegnet, uden at der ibrigt skal ligge nogen Bebreidelse deri. Den ærede Rigsdagsmand for Odense Amts Bde Valgkreds (Fallefen) brugte en anden Fremgangsmaade for at komme dette Lovforslag illivs; naar jeg taler om Lovforslaget, saa maa jeg ndrhykkelig sige, at jeg heller ikke holder paa det foreliggende, men paa Regjeringens oprindelige Forslag (Fallefen: Det ligger ikke for!). So, det ligger i alt Fald saaledes for, at vi have Lov til at udtale os om, hvorvidt vi ansee det for rigtigt at faae Sagen ordnet paa den Maade. En anden Fremgangsmaade af den ærede Rigsdagsmand er det at fremkomme med almene Sætninger, hentede fra en heel anden Kant af Underviisningsvæsenet, som han veed i høieste Grad ville tilfredsstille vore Tyslelser, nemlig, at Grundværtgrundfætningerne i Underviisningen ere bedre end Bussværtgrundfætningerne. Ja, det er naturligt, at et Par høie, stærke Stammer have en ganske anden Værekraft end saadanne smaa Riis; han vidste, at hans Udtalelser saldt i god Ford, og han vilde med dette Riis seie Forslaget bort (Fallefen: Nei!). So, det ærede Medlem var ikke ganske fri for, trods sin temmelig franske Ridderlighed, at ville benytte disse Almeensætninger og det Bisald, han vidste, de vilde

finde, til at faae den Ordning, som han vuslede. Det maa jeg bestemt udtale mig imod. Med Hensyn til at lade Forslaget forsvinde, maa jeg ogsaa være derimod af en anden Grund — jeg anseer ikke noget af Forslagene for farligt, men anseer Ministerens oprindelige Forslag for at være det bedste —; hvis vi nemlig lade altfor mange Regjeringsforslag „forsvinde“, kunde det stee, at Regjeringen ogsaa med Tiden fandt Anledning til at lade dem forsvinde, førend de fremkom, saa at vi slet ingen Regjeringsforslag fik. Jeg troer, at af de Forslag, som ere fremkomne i denne Rigsdagsamling, ville en heel Deel forsvinde, f. Ex. i Udvalg og paa andre Steder, og jeg troer ikke, at Udbyttet af vor Samling vil blive saa stort, at vi saaledes uden Videre skulle lade Lovforslag forsvinde, hvorpaa der er offret stor Arbeidskraft og Dygtighed. Jeg troer ikke, at det vil være rigtigt med Hensyn til denne Sag, isærbeleshed ikke fra mit Standpunkt, da jeg anseer Regjeringens Forslag, i alt Fald med nogle enkelte Endringer, for overordentlig godt og hensigtsmæssigt til dette Forholds Ordning. Men jeg gjentager, at saa ofte der kommer en Udtalelse fra et Medlem i Folkethinget til en Minister i Anledning af, at denne har bragt herind Afgjørelsen af aandelige Spørgsmaal, og dertil henregner jeg Spørgsmaal om Underviisning, som gaaer ud paa, at slige Spørgsmaal burde han holde her udenfor, saa skal der fra min Side komme en Indsigelse derimod. Det kan være godt nok, at Mange kunne være tilfredsstillende ved, hvad her i det Hele forelægges os; men savne vi Noget her, saa er det netop Spørgsmaal, hvori der er et vist aandeligt Indhold. Vi have her Saameget af rene Pengesager og af Regnskabsvæsen, og det er overordentlig vigtigt; men vi kunne ogsaa faae formeget af det Gode; det forekommer mig, at Rigsdagen, ved at drage de aandelige Spørgsmaal ind under sin Behandling, vil, foruden at sikkre disse Spørgsmaal en Løsning i en heldig Retning, tillige vinde i Emnerne med Hensyn til de Sager, den behandler. Vi ere ikke heldigt stillede i den Retning; de store politiske Spørgsmaal, vide vi, ere forsvundne for os, og dermed er en heel Deel af den Interesse, som knyttede sig